

Rode: Jeg glemte før en enkelt Bemærkning overfor den højtærede Forsvarsminister. Den højtærede Minister sagde, at den Bevilling paa 14,000 Kr., der søges ekstraordinært til Afhjælpning af Mangelen paa Øvelsespladser ved København, skyldtes det Udsættelsesforslag, der i sin Tid blev gennemført af den radikale Regering. Det er ikke rigtigt. Den Gang Udsættelsesforslaget blev gennemført, blev der i den Skrivelse, den højtærede Minister har henvist til, sagt, at denne Udsættelse vilde medføre en Udgift paa 32,000 Kr. til ekstraordinære Foranstaltninger i Aarene 1910—11 og 1912. Derfor have vi fra vor Side heller ikke modsat os, at disse 32,000 Kr. bleve bevilgede for Finansaarene 1910—11 og 1911—12. Men nu kommer den højtærede Forsvarsminister og forlanger 14,000 Kr. ud over det, som Foranstaltningen, efter hvad der oprindelig blev erklæret fra Krigsministeriets Side, vilde koste, og disse 14,000 Kr. ville vi ikke være med til at bevilge.

Dernæst har den højtærede Forsvarsminister gentagne Gange drøftet Spørgsmaalet om fremmede Arbejder og sin Forgænger, Forsvarsminister Krabbe, og — jeg ved ikke, for hvilken Gang — oplæst forskellige Skrivelser, som nu efterhaanden ere indførte paa forskellige Steder i vore Bøger, saa at det ikke vil være vanskeligt for ærede Medlemmer, der have Brug derfor, at finde dem. Den højtærede Forsvarsminister anvender hele Tiden den samme Taktik: at fremstille en Udtalelse, fremsendt af Forsvarsminister Krabbe, hvor han omtaler, hvad Ministeriets Stilling er o. s. v., som Udtryk for Forsvarsminister Krabbes Opfattelse. Jeg vil gerne bede den højtærede Minister læse en lille Skrivelse, som Forsvarsminister Krabbe har tilsendt Finansudvalget den 1. December 1909. Deraf vil han kunne se, at det ikke lader sig gøre saaledes at identificere Forsvarsminister Krabbe med Ministeriet. Denne Skrivelse begynder paa følgende Maade: „Som Følge af den korte Tid, der efter Rigsdagens Vedtagelse af Lov af 30. September 1909 om Hærens Ordning og de dertil knyttede Love var lænet Ministeriet til Udarbejdelse af sit Budgetforslag for 1910—11, har det ikke kunnet undgaa, at der er indløbet forskellige Unøjagtigheder ved Beregningen af de i Forslaget opførte Beløb“. Nu kunde naturligvis Forsvarsminister Krabbe, hvis han havde ønsket det, formet denne Sætning saaledes: Som Følge af den Maade, hvorpaa Ministerierne Neergaard og Holstein

jagede Forsvarslovene igennem, have mine Forgængere som Minister selvfølgelig ikke kunnet undgaa, da de udarbejdede deres Budget, at fremlevere dette i en meget ufuldkommen Tilstand og fuldt af Unøjagtigheder. I Stedet herfor gør Forsvarsminister Krabbe det ganske naturlige; at han fremtræder som Ministeriets Chef og henviser til Ministeriet som en Enhed. Det er dette, der gentagne Gange finder Sted for Forsvarsminister Krabbes Vedkommende. Naar han i den Skrivelse om de fremmede Arbejder, som her omtales, henviser til Ministeriet, er det aldeles utvivlsomt — og det vil sikkert, hvis den højtærede Forsvarsminister vil være saa venlig at undersøge det i Ministeriet, kunne dokumenteres —, at det er under hans Forgængere, at forskellige af de Foranstaltninger, han her omtaler, vedrørende Tilvejebringelse og Planlæggelse af, hvad der skal skaffes, ere foretagne. Naar han taler om, at Beløbet „er tænkt anvendt dels til Betaling af de første Rater for 6 Stkr. 21 cm Kanoner og 6 Stkr. 29 cm Haubitser samt for svære panserbrydende Projektiler m. m.; som maa bestilles i Udlandet“, omtales her aldeles utvivlsomt det foregaaende Ministeriums Tanker, Planer og Hensigter. Enhver vil kunne se det, naar han ser efter i Tillæg B. Sp. 463—64. Men naturligvis kunde Forsvarsminister Krabbe, hvis han havde anet, hvilken Efterfølger han vilde faa, have sluttet enhver Skrivelse, som han afsendte til Finansudvalg og Folketing, med følgende Ord: I øvrigt vil det være Udvalget bekendt, at jeg ligesom det øvrige Ministerium fører en Politik, der gaar ud paa at tilvejebringe et Folketingsflertal, der vil revidere disse Love. Der findes fra Forsvarsminister Krabbe en Række Udtalelser i Folketinget, der gaar ud paa dette, at han ønsker et Folketingsflertal, der skal revidere og omdanne disse Love; og naturligvis, hvis han havde anet Kvaliteten af den Efterfølger, der vilde komme, kunde han have taget et saadant Forbehold, men det er af den Slags Forbehold, hvorved man, hvis man forlangte det indført i et Dokument med en Mand, man forhandlede med, vilde tilkendegive, at man ikke havde Tiltro til denne Mands Honnøret. Jeg for mit Vedkommende hører derfor — ganske vist uden egentlig Forundring — med overmaade stor Ro paa disse gentagne Oplæsninger af, hvad der foreligger fra Forsvarsminister Krabbes Side. Jeg skal ikke have det mindste imod, at den højtærede nuværende Forsvarsminister op-